

Karácsony, ünnepi mise

Jn 1,1-18

„Kezdetben volt az Ige”

Jézus születését sokféleképpen el lehet mesélni, például úgy, ahogyan Máté evangélista teszi. Szinte minden ószövetségi messiási jövendölést átvizsgál, és lépésről lépésre igyekszik bizonyítani, hogy minden a próféták előre megmondott jövendölései szerint történt. Az effajta leírás legjobban azokra hatott, akik állandóan vizsgálták a prófétai tekerceket, és a homályos prófétai jóslatok közül igyekeztek kikeresni azt, amelyiknek beteljesedését bizonyítani tudták saját korukban. Elképzelésük szerint Isten a próféták jövendölése által szólt bele a történelembe. A leírás végén világosan bizonyított tételként áll az olvasó előtt a prófétáktól megjövendölt Messiás.

Lukács másféle érdeklődőknek szánta evangéliumát. Azoknak az olvasóknak, akik úgy gondolták, hogy minden a Római Birodalom császáraitól, kormányzóitól és helytartóitól függ. Ezért közli Jézusról, Augusztus császár uralkodása idején születik, aki a pax romanával ajándékozta meg a földkerekséget, és ezért közli Kirínusz szíriai helytartó nevét.

Jánosnak más a problémája az evangéliuma megírásakor. Ő a szeretett tanítvány, aki a Mesterével tartott mindvégig, azaz Jézus nyilvános működésének kezdetétől egészen a Golgotáig. Mások csak megírták ezeket az élményeket, János viszont átélte. Mielőtt megírta őket, hosszú éveken keresztül átélmélkedte őket. Időközben, harminc-negyven év távlatából azt is megtapasztalta, hogy Mestere egyesek szemében csupán tan lett, esetleg szimbolikus személy, mások szerint talán nem is volt valóságos hús-vér ember. Sokan Jézust tragikus hősnek tartották, akit élete legnehezebb pillanatában elhagyott az Isten.

János saját elképzelését nagy valószínűség szerint kölcsönzött himnusszal, pontosabban egy himnusz átírásával fogalmazta meg. Nem gyermekégtörténetet ír angyalokkal, pásztorokkal, keleti mágusokkal, számtalan homályos ószövetségi citátummal tűzdelve. Jézust mégis világtörténeti összefüggésbe állítja, de olyan történelemszemlélet alapján, amelyet nem a történészek alakítottak ki, hanem a próféták, akik az emberiség fejlődését figyelték. János úgy

vélte, Jézus személyét csak úgy lehet megérteni, ha végiggondoljuk Istennek az emberekkel kapcsolatos tervét.

Jézus az emberiséggel kapcsolatos átfogó isteni tervnek volt része már a világ teremtésekor, sőt még előbb. Ezért mondja az evangélista: „Kezdetben volt az Ige”, ezért állítja: „minden őáltala lett”, csak másodlagos dolog, hogy jó pár évezred telt el – ha a teremtéstől számítjuk –, hogy „a világba jött”. Sőt Jézus újra teremtésének a jelentőségét hangsúlyozva János így fogalmaz: a világ „általa lett”. Nem hallgatja el a megváltás művének tragikus részletét sem, ezért mondja a Megváltóról: „Mégsem ismerte fel a világ.”

De akik felismerték, azok új minőséget kaptak, „Isten gyermekeivé lettek”. Sőt alázatosan megvallja, hogy „mindannyian az ő teljességéből merítettünk”, azaz János nem egyedül elmélkedte ki, amit gondolt, hanem Jézus Krisztustól tanulta.

A történelem egy bizonyos pontján mi is a világba léptünk; igaz, meg lett volna nélkülünk is a világ, mint ahogyan nélkülünk is meg lesz. De azért megkérdezhetjük magunktól, vajon világosságot gyújtunk-e, vagy pedig ahová csak megyünk, ott minden elsötétül tőlünk? Megkérdezhetjük magunktól, hogy tevékenységünkre jellemző-e, hogy „kegyelmet, kegyelemre halmozunk”, vagy nem teszünk mást, mint gyűlöletet gyűlölettel házásítunk?

A János-evangélium szövege egy elmélkedő keresztény tollából született, aki maga is beírta nevét a történelembe. A legenda szerint élete végén csak ezt ismételte: „Fiacskáim, szeressétek egymást!” Ennek megvalósulásáért ma is könyörögnünk kell.

Krisztus, örök Ige!

Te már kezdetben Atyádnál voltál – tégy egyre tökéletesebbé Isten-nél való jelenlétemben!

Nélküled semmi sincs ezen a világon – ne engedd, hogy nélküled akarjam megoldani életem kérdéseit!

Benned élet volt és élet van – add, hogy a te életedből éljek!

A te világosságod bevilágítja a világ sötétségét – segíts napról napra a te fényedben járnom!

Te a világba jöttél – segíts felismernem küldetésemet a világban!

Te testté lettél – engem is arra hívsz, hogy testet öltön bennem az Atya szeretete.

Te köztünk laktál – eszközöd akarok lenni abban, hogy ma is szálást találj az emberek között.

Te kegyelemmel és igazsággal vagy telve – töltsd meg bőségesen az én üres, törékeny cserépedényemet!

Te nyilatkoztattad ki nekünk az Atyát, akit soha, senki nem látott – add, hogy általam is láthatóvá váljék a láthatatlan Isten ember-szeretete. Amen.